Krimināllieta Nr.11320039117
Lietvedības Nr.KA03-0116-18
ECLI:LV:LAAT:2018:0620.11320039117.4.S

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2018.gada 20.jūnijā

Latgales apgabaltiesas
tiesnese Ilga Zalužinska
tiesnesis Jānis Dimpers
tiesnesis Jurijs Vasiļkovskis

rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja apsūdzētā /pers. A/ apelācijas sūdzību un krimināllietu, kurā ar Daugavpils tiesas 2018.gada 28.marta spriedumu

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu un sodīts

- par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem;
- par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 309.panta otrajā daļā paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem;
- par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. A/ noteikta brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 61.panta piekto daļu, noteiktajam sodam daļēji pievienots neizciestais sods pēc Preiļu rajona tiesas 2014.gada 19.augusta sprieduma, un sods pēc spriedumiem noteikts brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem 8 (astoņiem) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, noteiktajam sodam daļēji pievienota Preiļu rajona tiesas 2014.gada 19.augusta spriedumā noteiktā un neizciestā papildsoda – policijas kontrole – daļa, un galīgais sods /pers. A/ noteikts brīvības atņemšana uz 3 (trīs) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Brīvības atņemšanas soda izciešanā ieskaitīts aizturēšanas un apcietinājumā atrašanās laiks no 2018.gada 11.janvāra līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Atstāts negrozīts /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums.

Aprakstošā daļa

Ar Daugavpils tiesas spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu svešas mantas tīšā iznīcināšanā, šādos apstākļos:

2017.gada 27.augustā ap pulksten 03.00 /pers. A/ personiska rakstura naidīgu attiecību ar /pers. B/ dēļ nolūkā iznīcināt /pers. B/ piederošo mantu ar tiešu nodomu, tas ir, apzinoties savas darbības kaitīgumu un šo darbību apzināti izdarot, paredzot un vēloties kaitīgo seku iestāšanos, Līvānos, pie daudzdzīvokļu mājas /adrese A/, ar līdzi paņemto nazi pa vienai reizei iedūra /pers. B/ piederošās vieglās automašīnas BMW X5, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, četrās vissezonas riepās (katras riepas izmēri: 235x65R17, marka GTRD Sawero WT 104T C/E, katras riepas vērtība 115,25 *euro*). Šādu darbību rezultātā tika iznīcināta /pers. B/ piederošā manta – četras riepas par kopējo vērtību 461 *euro*, jo šīs riepas pilnībā zaudēja savu vērtību un kļuva neizmantojamas pēc savas nozīmes.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Turklāt, /pers. A/ atzīts par vainīgu psihotropo vielu nodošanas mēģinājumā personai, kas atrodas ieslodzījuma vietā, šādos apstākļos:

2017.gada 1.novembrī /pers. A/ nolēma ar pasta sūtījumu/Nosaukums/cietumā ieslodzītajam /pers. D/, kurš tur izcieš brīvības atņemšanas sodu, nodot metamfetamīnu, kas saskaņā ar Ministru Kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumu Nr.847 "Par Latvijā kontrolējamām narkotiskajām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" 1.pielikuma 1.saraksta "Aizliegtās sevišķi bīstamās narkotiskās vielas, tām pielīdzinātās psihotropās vielas un augi, kuru nelegāla aprite un ļaunprātīga lietošana apdraud veselību" 2.5.3.punktu ir savienojums, kas atvasināts no 1-fenilpropān-2-amīna, aizvietojot vienu ūdeņraža atomu pie slāpekļa atoma ar neaizvietotu alkilgrupu, kas ietilpst amfetamīnu grupā un pieskaitāms pie psihotropām vielām.

Šādā nolūkā /pers. A/ nolēma matu balzama "Shauma" ar tilpumu 200ml pudelē iepildīt nenoskaidrota metamfetamīna daudzumu, ko viņš bija iegādājies savām vajadzībām, pēc tam šo matu balzāma pudeli nosūtīt /pers. D/. /pers. A/ atšķaidīja viņa rīcībā esošo nenoskaidrota daudzuma metamfetamīnu ar ūdeni un ar šļirces palīdzību to iepildīja matu balzama pudelē. Tad viņš palūdza citai personai, kura nezināja /pers. A/ noziedzīgo nolūku, šo matu balzama pudeli kopā ar citām viņa iedotām higiēnas precēm, izmantojot VAS "Latvijas pasts" pakalpojumu, nosūtīt /pers. D/ pēc adreses: /Nosaukums/ cietums, /adrese/. Persona pēc /pers. A/ lūguma 2017.gada 1.novembrī VAS "Latvijas Pasts" Līvānu pasta nodaļā Līvānos, Rīgas ielā 75a, noformēja pasta pakā ar Nr./numurs/ /pers. A/ iedotās mantas sūtīšanai /pers. D/, tai skaitā, minēto matu balzama pudeli ar tajā iepildīto metamfetamīnu. 2017.gada 8.novembrī /Nosaukums/cietumā, /adrese/, tika saņemta šī pasta paka nodošanai ieslodzītajam /pers. D/. Veicot /pers. D/ adresētā pasta sūtījuma pārbaudi, sakarā ar aizdomām par aizliegtas vielas klātbūtni matu balzama "Shauma" sastāvā, tas netika nodots ieslodzītajam /pers. D/. Tādējādi /pers. A/ pabeigt līdz galam viņa apzinātās noziedzīgās darbības, kas bija vērstas uz tīšu nozieguma – psihotropo vielu nodošanu personai, kas atrodas ieslodzījuma vietā – izdarīšanu neizdevās no viņa gribas neatkarīgu iemeslu dēļ.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 309.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Turklāt, /pers. A/ atzīts par vainīgu psihotropo vielu neatļautā iegādāšanā un glabāšanā, bez nolūka tās realizēt, šādos apstākļos:

2018.gada 11.janvārī līdz pulksten 15.50 Daugavpils pilsētā, izmeklēšanas gaitā precīzi nenoskaidrotā vietā, no izmeklēšanā nenoskaidrotas personas /pers. A/ neatļauti bez nolūka realizēt iegādājās dzeltenīgas krāsas vielu ar kopējo svaru 19,1240g, kas bija safasēta četros iepakojumos ar svaru attiecīgi: 4,8096g, 4,7380g, 4,7686g, 4,8078g, un saturēja 8% jeb 1,5299g amfetamīna, kas saskaņā ar Ministru Kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumu Nr.847 "Par Latvijā kontrolējamām narkotiskajām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" 1.pielikuma 1.saraksta "Aizliegtās sevišķi bīstamās narkotiskās vielas, tām pielīdzinātās psihotropās vielas un augi, kuru nelegāla aprite un ļaunprātīga lietošana apdraud veselību" 2.5.3.punktu ir 1-fenilpropān-2-amīns, kas ietilpst

amfetamīnu grupā un pieskaitāms pie psihotropām vielām. Pēc šīs vielas iegādes /pers. A/ to ielika savas virsjakas kabatā, kur to neatļauti glabāja bez nolūka realizēt līdz 2018.gada 11.janvāra pulksten 15.50, kad tika aizturēts. Tādējādi, pārkāpjot likuma "Par narkotisko un psihotropo vielu un zāļu likumīgās aprites kārtību" 5.pantā teikto, ka "...aizliegts audzēt, ražot, izgatavot, importēt, eksportēt, izplatīt, reklamēt, transportēt, glabāt, nodot par atlīdzību vai bez tās, iegādāties un lietot, kā arī sūtīt cauri Latvijas teritorijai I sarakstā iekļautos augus, vielas un zāles", /pers. A/ neatļauti, bez nolūka realizēt, iegādājās un glabāja psihotropo vielu – 1,5299 gramus amfetamīna.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo un otro daļu, pirmās instances tiesā /pers. A/ apsūdzības krimināllieta tika iztiesāta, neveicot tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi.

Par tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. A/ iesniedza apelācijas sūdzību, jo uzskata, ka viņam piemērots pārāk bargs sods.

Daugavpils tiesa nav ņēmusi vērā, ka viņš pilnībā atzina savu vainu un ļoti nožēloja izdarīto, piekrita neveikt pierādījumu pārbaudi lietā, tādējādi atvieglojot tiesas procesa lietvedību un ietaupīja izmeklēšanas laiku.

Tāpat arī norāda, ka viņa apgādībā ir divi nepilngadīgi bērni, kuriem nepieciešams ne tikai morālais, bet arī materiālais atbalsts, bet, atrodoties ieslodzījumā, nespēs to sniegt. Tuvākajā laikā viņš plāno noslēgt laulību, tādējādi atturoties no noziegumu veikšanas.

Atrodoties brīvībā, ir nodrošināta gan patstāvīga dzīvesvieta, gan oficiāla darba vieta, kas dos iespēju apgādāt sevi un ģimeni, nepārkāpjot likumu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 559.panta piektās daļas 2.punktu Preiļu rajona prokuratūras prokurore A.Dzjadzina neiesniedza viedokli par apsūdzētā apelācijas sūdzību.

Kriminālprocesa likuma 559.panta piektās daļas 2.punkta kārtībā noraidījums tiesas sastāvam vai atsevišķam tiesnesim nav pieteikts.

Motīvu daļa

Kriminālprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 3.punkts nosaka, ka lietu var iztiesāt rakstveida procesā, ja apelācijas sūdzībā ir izteikts lūgums tikai par piespriestā soda mīkstināšanu un ja lieta pirmās instances tiesā izskatīta bez pierādījumu pārbaudes un piespriestais sods nav saistīts ar brīvības atņemšanu, kas ilgāka par pieciem gadiem.

Savukārt, Kriminālprocesa likuma 562.panta pirmā daļa paredz, ka tiesas izmeklēšana apelācijas instances tiesā notiek sūdzībā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad apelācijas instances tiesai rodas šaubas par pirmās instances tiesas konstatēto apsūdzētā vainu vai atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa spriedumā pamatoti atzina /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā, 15.panta ceturtajā un 309.panta otrajā daļā, 253.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā.

Tāpat netiek konstatēti būtiski Kriminālprocesa likuma normu pārkāpumi, kas katrā ziņā izraisa pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanu.

Apelācijas instances tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 562.panta pirmās daļas nosacījumiem, iztiesā lietu apsūdzētā /pers. A/ apelācijas sūdzībā izteikto prasību apjomā un ietvaros, tas ir, daļā par piespriesto sodu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 561.[1]pantu, rakstveida procesā izskatot apsūdzētā /pers. A/ apelācijas sūdzību, izvērtējot tajā minētos argumentus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, pirmās instances tiesas spriedumu daļā par apsūdzētajam /pers. A/ piespriesto sodu, apelācijas instances tiesa atzīst, ka apsūdzētā apelācijas sūdzība ir apmierināma daļēji un pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par galīgā soda noteikšanu /pers. A/.

Pārbaudot spriedumu daļā par apsūdzētajam piespriesto sodu par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, apelācijas instances tiesa uzskata, ka šajā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts, jo ievērotas Krimināllikuma 35., 46.panta prasības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35.panta otro daļu soda mērķis ir 1) aizsargāt sabiedrības drošību; 2) atjaunot taisnīgumu; 3) sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; 4) resocializēt sodīto personu; 5) panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Krimināllikuma 46.pants reglamentē soda noteikšanas vispārīgos principus. Turklāt, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantā noteikto noziedzīgu nodarījumu klasifikāciju, apsūdzētais /pers. A/ izdarīja vienu smaga nozieguma mēģinājumu pret jurisdikciju un divus mazāk smagus noziegumus – viens no tiem apdraud vispārējo drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites sfērā, bet otrs noziedzīgs nodarījums vērsts pret īpašumu, proti, apsūdzētā noziedzīgo darbību rezultātā tika apdraudētas cietušā mantiskās intereses, jo cietušajam iznīcināta manta, nodarīts materiāls zaudējums, kurš turklāt nav arī atlīdzināts.

Apsūdzētais/pers. A/ agrāk kriminālsodīts, pēdējo reizi ar Preiļu rajona tiesas 2014.gada 19.augusta spriedumu par Krimināllikuma 253.panta otrajā daļā un 253.[1]panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, pamatojoties uz Krimināllikuma 51.pantu, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 3 gadiem 10 mēnešiem, policijas kontrole uz 2 gadiem. 2017.gada 6.jūlijā tika atbrīvots no pamatsoda izciešanas nosacīti pirms termiņa – 3 mēneši 12 dienas, proti, jaunus noziedzīgus nodarījumus izdarīja, būdams nosacīti pirms termiņa atbrīvots no brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Pirmās instances tiesas spriedumā arī norādīts un ņemti vērā apsūdzētā sociālie un ģimenes apstākļi, kā arī apsūdzētā attieksme pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu – tiesas izmeklēšanā piekrita lietas iztiesāšanai, neveicot pierādījumu pārbaudi.

Tātad, apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa, lemjot jautājumu par soda veidu, spriedumā ņēma vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, smagumu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, tas ir, ievērojot Krimināllikuma 35.panta, 46.panta otrās daļas prasības, pamatoti uzskatīja, ka apsūdzētajam nosakāms pantu sankcijās paredzētais brīvības atņemšanas sods, kā arī piemērojams papildsods – probācijas uzraudzība.

Pie tam apelācijas sūdzībā apsūdzētais neapstrīdēja noteiktā soda veidu, tikai lūdza par piespriestā soda samazināšanu.

Pārbaudot šajā daļā tiesas spriedumu, apelācijas instances tiesa atzīst, ka, izlemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmā brīvības atņemšanas soda mēru par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, pirmās instances tiesa pamatoti ņēma vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu pirmās instances tiesa par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzina apsūdzētā vaļsirdīgu savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa pamatoti atzina noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, /pers. A/ piespriestos sodus par izdarītajiem noziedzīgiem nodarījumiem nav pamata atzīt par bargiem, nesamērīgiem nodarījumiem. Tāpat apelācijas instances tiesa nekonstatē citus ar izdarītajiem noziedzīgiem nodarījumiem saistītus apsūdzētā atbildību mīkstinošus apstākļus, kas būtu par pamatu piespriestā soda mēra samazināšanai.

Apsūdzētā apelācijas sūdzībā arī netiek minēti apstākļi, kas papildus būtu vērtējami un ņemami vērā pie soda mēra noteikšanas. Toties apelācijas sūdzībā minētie apstākļi – vainas atzīšana, izdarītā nožēlošana, ģimenes un sociālie apstākļi, kā arī lietas iztiesāšana bez pierādījumu pārbaudes veikšanas, pie soda noteikšanas jau ņemti vērā. Pie tam, kā norādīts Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces "Par sodu piemērošanas praksi" 2008.gada 25.aprīļa lēmumā, tad vienkāršoto procesuālo formu izvēlēšanās kriminālatiesisko attiecību noregulēšanā nav atzīstama par atbildību mīkstinošu apstākli.

Tāpat apelācijas sūdzībā minētais apstāklis, ka Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums, nav atzīstams par tādu atbildību mīkstinošu apstākli, kas būtu par pamatu noteiktā soda mēra samazināšanai.

Turklāt apsūdzētā pausto vēlmi – noslēgt laulību un atturēties no noziegumu veikšanas – apelācijas instances tiesa vērtē visnotaļ pozitīvi, tomēr šādu vēlēšanos nevar atzīt par tādu apstākli, kas tiesiski ļautu samazināt par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem noteikto soda mēru.

Tātad, lemjot par piemērojamā brīvības atņemšanas soda ilgumu, apelācijas instances tiesas ieskatā bez apsūdzētā atbildību ietekmējošiem apstākļiem ir jāņem vērā arī tas, ka personu pakļauj soda piespiedu ietekmei atbilstoši nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam, tātad jānodrošina soda

individualizācija, jo nepareizi noteikts sods nesekmē soda mērķu sasniegšanu.

Krimināllikuma 50.panta pirmā daļa nosaka, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu. Šādā gadījumā galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Savukārt Krimināllikuma 50.panta trešā daļa paredz, ja vismaz viens noziedzīgais nodarījums, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir smags vai sevišķi smags, galīgais sods tiek noteikts, pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Tātad apelācijas instances tiesa konstatē, ka, ievērojot minētās likuma prasības, nosakot sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, pirmās instances tiesa, piemēroja apsūdzētajam labvēlīgāko piespriesto sodu saskaitīšanas principu, tas ir, daļēji saskaitīja piespriestos sodus. Apsūdzētajam /pers. A/ par izdarītajiem noziedzīgiem nodarījumiem noteikto sodu – brīvības atņemšanu uz diviem gadiem sešiem mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz diviem gadiem sešiem mēnešiem, nevar atzīt par netaisnīgu un bargu, arī netiek nekonstatēti apstākļi, kas būtu par pamatu soda samazināšanai.

Līdz ar to šajā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Pārbaudot spriedumu daļā par noteikto galīgo sodu, apelācijas instances tiesa uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums daļā par /pers. A/ galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 61.panta piekto daļu un 51.panta pirmo daļu ir atceļams, jo, saskaņā ar Krimināllikumā reglamentēto, soda noteikšanas kārtība pēc vairākiem spriedumiem paredzēta tikai Krimināllikuma 51.pantā, bet Krimināllikuma 61.pantā tiek regulēti jautājumi par personas nosacītu pirmstermiņa atbrīvošanu no soda. Pie tam galīgais sods nosakāms vienu reizi nevis vairākas.

Kā izriet no pirmās instances tiesas sprieduma rezolutīvās daļas, tad, nosakot galīgo sodu, tiesa sākotnēji lēma saskaņā ar Krimināllikuma 61.panta piekto daļu spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienot pēc iepriekšējā sprieduma neizciesto pamatsodu, bet pēc tam, saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, daļēji pievienot pēc iepriekšējā sprieduma neizciesto papildsodu.

Šādu galīgā soda noteikšanu pēc spriedumu kopības apelācijas instances tiesa uzskata par nepareizu.

Augstākās tiesas Krimināllietu departaments norādīja, ka "no Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas, 51.panta pirmās daļas izriet, ka, nosakot sodu, jāievēro zināma secība, proti, vispirms jānosaka sods atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu, tad – pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, bet pēc tam – pēc vairākiem spriedumiem, turklāt katru no šiem sodiem krimināllietā, kura nav sadalīta, var noteikt tikai vienu reizi" *(skat. 2015.gada 14.aprīļa lēmums lietā Nr.SKK-89/2015).*

Krimināllietā esošās ziņas apliecina, ka /pers. A/ notiesāts ar Preiļu rajona tiesas 2014.gada 19.augusta spriedumu par Krimināllikuma 253.panta otrajā daļā un 253.[1]panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, pamatojoties uz Krimināllikuma 51.pantu, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 3 gadiem 10 mēnešiem, policijas kontrole uz 2 gadiem. Minētais spriedums stājās spēkā 2014.gada 30.augustā. 2017.gada 6.jūlijā /pers. A/tika atbrīvots no pamatsoda izciešanas nosacīti pirms termiņa, neizciestais brīvības atņemšanas sods – 3 mēneši 12 dienas.

Jau 2017.gada 27.augustā /pers. A/ izdarīja jaunu noziedzīgu nodarījumu.

Krimināllikuma 61.panta piektā daļa nosaka, ja persona, kurai bija noteikta nosacīta pirmstermiņa atbrīvošana, neizciestās soda daļas laikā izdara jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa nosaka tai sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51. un 52.pantā paredzētajiem noteikumiem.

Savukārt, saskaņā ar Krimināllikuma Pārejas noteikumu 13.punkta 3.apakšpunktā noteikto, papildsodu – policijas kontroli – turpina izciest personas, kurām tas piespriests, un, ja notiesātais papildsoda izciešanas laikā izdarījis jaunu noziegumu, tiesa neizciesto papildsoda laiku aizstāj ar brīvības atņemšanu un nosaka galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta noteikumiem, divas policijas kontroles dienas rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu.

Šajā kriminālprocesā /pers. A/ tika aizturēts 2018.gada 11.janvārī. Tā kā 2017.gada 6.jūlijā /pers. A/ tika atbrīvots nosacīti pirmstermiņa no brīvības atņemšanas soda izciešanas, tad līdz aizturēšanas brīdim ir izcietis papildsodu – policijas kontroli – sešus mēnešus piecas dienas.

Tādejādi apelācijas instances tiesa konstatē, ka pēc iepriekšējā – Preiļu rajona tiesas 2014.gada 19.augusta sprieduma /pers. A/ neizciestais brīvības atņemšanas sods ir 3 mēneši 12 dienas un papildsods – policijas kontrole – 17 mēneši 25 dienas, kas aizstājot ar brīvības atņemšanu ir 8 mēneši 27 dienas.

Krimināllikuma 51.panta pirmā daļa noteic, ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Tātad, konkrētajā gadījumā, lemjot par /pers. A/ galīgā soda noteikšanu, pirmās instances tiesai vajadzēja piemērot Krimināllikuma 51.panta nosacījumus, ņemot vērā pēc iepriekšējā sprieduma neizciesto gan pamatsodu, gan papildsodu. Pie tam bija jāievēro arī Krimināllikuma 51.panta 1.[1]daļas nosacījumi, bet prokurora apelācijas protests daļā par galīgā soda noteikšanu nav iesniegts.

Apelācijas instances tiesa, iztiesājot krimināllietu sakarā ar apsūdzētā apelācijas sūdzību, nevar pasliktināt apsūdzētā stāvokli, tādēļ, nosakot galīgo sodu pēc spriedumu kopības, /pers. A/ šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, izskatāmajā krimināllietā pirmās instances tiesa /pers. A/ noteiktā brīvības atņemšanas soda termiņā pamatoti ieskaitīja aizturēšanas un apcietinājuma laiku.

Apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums. Apelācijas instances tiesa atzīst, ka minētais drošības līdzeklis atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta 1.[1]daļas 2.punktu, Latgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

atcelt Daugavpils tiesas 2018.gada 28.marta spriedumu daļā par /pers. A/ galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 61.panta piekto daļu, 51.panta pirmo daļu, un taisīt šajā daļā jaunu spriedumu.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, noteiktajam sodam daļēji pievienot neizciesto sodu pēc Preiļu rajona tiesas 2014.gada 19.augusta sprieduma un /pers. A/ galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 10 (desmit) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Pārējā daļā Daugavpils tiesas 2018.gada 28.marta spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā par Kriminālprocesa likuma 574.-575.pantā paredzētajiem kasācijas iemesliem, kasācijas protestu vai sūdzību iesniedzot Latgales apgabaltiesā.

Tiesnese I.Zalužinska
Tiesnesis J.Dimpers
Tiesnesis J.Vasiļkovskis